

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/101/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118201078
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Jankovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2118201078.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Iveta Jankovičová a sudkýň: JUDr. Daša Kontríková a JUDr. Ľubica Bundzelová, v právnej veci žalobkyne: Mgr. H. N., nar. X.X.XXXX, bytom H. X, XXX XX H., zastúpená: JUDr. Barbora Petrovič, advokátka, Hlavná 44, 917 01 Trnava, proti žalovanému: Ing. O. N., nar. XX.X.XXXX, bytom H. X, XXX XX H., o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava, č. k. 27C/10/2018-13 zo dňa 8. februára 2018, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu I. inštancie sa mení tak, že:

- I. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia sa z a m i e t a .
- II. Žalovanému sa priznáva právo na náhradu trov konania v 100 %.

odôvodnenie:

1. Súd I. inštancie vydal neodkladné opatrenie znenia:

I. Súd žalovanému ukladá povinnosť dočasne, do právoplatnosti rozhodnutia súdu vo veci samej, nevstupovať do bytu č. XX vchod H. X, Xp. zapísaného na LV č. XXXX Okresného úradu H., katastrálny odbor nachádzajúceho sa v kat. území H. v Bytovom dome - XX b. j. - J.G. H. X,X,X súp. č. XXXX na parc. č. 1635/40 parcele registra „C“ o výmere 617 m2 zastavané plochy a nádvoría.

II. Súd žalobkyni ukladá povinnosť podať v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia žalobu vo veci samej o vylúčenie žalovaného z užívania predmetnej nehnuteľnosti.

2. Pri vydaní tohto neodkladného opatrenia poukázal súd na návrh žalobkyne zo dňa 02.02.2018, ktorým sa domáhala nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť nevstupovať do bytu č. XX vchod H. X, Xp. zapísaného na LV č. XXXX Okresného úradu H., katastrálny odbor nachádzajúceho sa v kat. území H. v Bytovom dome - XX b. j. - J.G. H. X,X,X súp. č. XXXX na parc. č. 1635/40 parcele registra „C“ o výmere 617 m2 zastavané plochy a nádvoría. Odôvodnila tým, že strany sporu sú manželía a pred tunajším súdom pod sp. zn. 33P/2/2017 prebieha na návrh žalobkyne konanie o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletej dcére strán sporu R., nar. XX.X.XXXX. Dopusial' však toto konanie nebolo právoplatne skončené. Keďže žalovaný nesúhlasil s návrhom žalobkyne na rozvod manželstva, dohodli sa strany sporu vyskúšať model úpravy práv a povinností rodičov k maloletej striedavou starostlivosťou oboch rodičov. Tu sa však vyskytli zo strany otca nepredvídané, priam až patologické prejavy správania v dôsledku ktorých, podala žalobkyňa trestné oznámenie a ukončila striedavú starostlivosť oboch rodičov „na skúšku“. Žalobkyňa zásadne nesúhlasí so striedavou starostlivosťou, pretože starostlivosť žalovaného o maloletú má vážne nedostatky, a to také, ktoré môžu mať výslovne nepriaznivý dopad na ďalší zdravý duševný vývoj maloletej, môžu vážne narušiť jej psychiku a je tu podozrenie z ohrozenia telesnej a duševnej integrity maloletej správaním žalovaného. Správanie žalovaného sa radikálne zmenilo, keď sa dozvedel o podanom návrhu na

rozvod manželstva. Významnou skutočnosťou je, že žalovaný nikdy pred tým nechodieval po byte, v ktorom rodina spolu žila, nahý a nikdy pred tým neprejavil záujem o spanie s maloletou v jednej posteli, takto maloletá so žalovaným nikdy v spálni nespávala. Počas súdneho konania o rozvod sa dohodli na striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov v týždenných intervaloch, pričom v týždni keď mala v starostlivosti maloletú žalobkyňa, žalovaný trávil tento čas v prenajatom byte a naopak. Všetko prebiehalo spočiatku relatívne v poriadku, až kým sa žalobkyňa nedozvedela šokujúce zistenia. Od maloletej sa dozvedela, že žalovaný v čase, keď s ňou bol v byte sám, chodieval pred ňou pravidelne nahý a že takto s ňou sedáva v obývacej miestnosti, ktorá je spojená s jedálenským stolom a to v čase, keď maloletá večeria, teda maloletá pri večeri musela pozerieť na svojho otca (žalovaného), ako pred ňou sedí nahý na gauči. Následne sa žalovaný dožadoval spať s maloletou v noci v jednej posteli a táto s ním počas týždňa, v ktorom sa o ňu staral otec, spala napokon v jednej manželskej posteli. Zarážajúce však bolo, že keď maloletá mala na návšteve priateľku M. (ktorá keď táto v minulosti prespala u nich, spali vždy obe maloleté spolu v detskej izbe), žalovaný nariadil, aby s ním spali obe maloleté v jednej posteli, pričom maloletú R. žalovaný ešte pred jej zaspátím poslal preč samú do detskej izby, pretože ruší M. a žalovaný spal sám celú noc v posteli s M.. Od tohto momentu keď sa to dozvedeli rodičia M., už ju nepustili k ním spať v čase, keď sa o maloletú staral žalovaný. Žalobkyňa sa tiež dozvedela, že keď bola maloletá M. na návšteve, maloletá R. jej povedala, aby si nesadala na konkrétnu stoličku, pretože pred tým sedel žalovaný na nej nahý, čo sa obom deťom zdalo nechutné. Keďže bola žalobkyňa znepokojená, rozhodla sa situáciu konzultovať so psychiatrickou MUDr. G. H., ktorá žalobkyni odporučila, že by nemala v žiadnom prípade maloletú nechávať so žalovaným samú a už vôbec ich nenechávať spať v jednej izbe samých. Žalobkyňa sa taktiež dostavila aj pred ÚPSVaR H., kde o zisteniach spísali pracovníčky záznam. Upozornili ju, že nesmie nechávať maloletú so žalovaným samú a že sa má domáhať zverenia maloletej do svojej starostlivosti neodkladným opatrením. Ďalšou udalosťou bolo, keď sa maloletá žalobkyni sťažovala, že ju svrbí v rozkroku, na čo jej žalobkyňa odpovedala, aby sa osprchovala, že sa jej na to pozrie a šla jej vziať pyžamo a keď sa vrátila do kúpeľne, žalovaný už stál pri maloletej, ktorá mala jednu nohu nahá vyloženú na vani a žalovaný jej to zblízka prezeral, pričom keď sa ho žalobkyňa spýtala, prečo to robí, keď o to žiadala ju, iba odišiel. Dňa 31.1.2018 žalobkyňa našla žalovaného s maloletou v obývačke, kde si maloletá na pokyn žalovaného dávala dolu pyžamové nohavice a nahá si musela skúšať nohavičky, ktoré jej žalovaný kúpil. Žalobkyňa si tiež všimla, že žalovaný maloletú napriek tomu, že to takto nikdy nemali zaužívané, bozkáva „vlhkým spôsobom“ na ústa, pričom maloletej to zjavne bolo nepríjemné, pretože si vždy okolie úst utrie rukou. Vzhľadom na tieto skutočnosti a v zmysle jednotlivých odporúčaní ako aj z dôvodu podaného trestného oznámenia žalobkyňou, má žalobkyňa za to, že je potrebné, aby súd dočasne obmedzil vlastnícke práva žalovaného, nakoľko strany sporu žijú v jednom byte, kedy žalobca dennodenne požaduje od maloletej, aby s ním spala v noci v jednej posteli, čím na maloletú vytvára nepríjemný tlak a táto sa tomu nevie sama brániť, keďže sú v správaní žalovaného rôzne závažné prejavy (s podozrením až patológie), ktoré je potrebné prešetriť. Taktiež žalobkyni pracovníčky procesného opatrovníka maloletej ako aj psychiatricka MUDr. G. H. neodporučili, aby sa maloleté so žalovaným stýkala, resp. s ním zostávala sama v jednej domácnosti a odporučili, aby odišla od žalovaného a keďže tento odmieta opustiť byt a navyše plánuje aj víkendový pobyt s maloletou sám, má žalobkyňa za to, že nutné dočasne upraviť pomery neodkladným opatrením podľa § 325 ods. 2 písm. f) CSP.

3. K návrhu žalobkyňa pripojila sobášny list zo dňa 26.04.2004, čestné prehlásenie zo dňa 29.01.2018, zápisnicu spísanú na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v H., OSPODaSK, vo veci starostlivosti o maloletú R. N., nar. XX.XX.XXXX zo dňa 29.01.2018, zápisnicu o trestnom oznámení zo dňa 01.02.2018 a čiastočný výpis z listu vlastníctva č. XXXX. Zo sobášneho listu vyplýva, že žalobkyňa a žalovaný dňa 24.04.2004 uzatvorili manželstvo. Z čestného prehlásenia Q. S. S. (matka M.) vyplýva, že dcéra M., jej popísala nasledovnú situáciu: po jednom víkende, keď M. spala u kamarátky R. N., dievčatá premiestňovali stoličky u stola. Na otázku prečo? M. opísala ako jej R. povedala, ujo O. (O. N. - otec R. N.) sedel na stoličke pri stole nahý, čo sa im obom zdalo nechutné. Zo zápisnice spísanej na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v H. vyplýva, že žalobkyňa v nej uviedla rovnaké skutočnosti ako v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Zo zápisnice o trestnom oznámení súd zistil, že žalobkyňa podala dňa 01.02.2018 trestné oznámenie na žalovaného, v ktorom sú popísané skutočnosti ako v návrhu. Z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX vyplýva, že žalobkyňa a žalovaný sú podielovými spoluvlastníkmi predmetnej nehnuteľnosti, a to žalovaný vo výške spoluvlastníckeho podielu 1/3 a žalobkyňa vo výške spoluvlastníckeho podielu 2/3.

4. Po preskúmaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a predložených listinných dokladov dospel súd k záveru, že za daného skutkového stavu je návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia dôvodný. Žalobkyňa sa domáha nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť nevstupovať do bytu č. XX vchod H. X, Xp. zapísaného na LV č. XXXX Okresného úradu H., katastrálny odbor nachádzajúceho sa v kat. území H. v Bytovom dome - XX b. j. - J.G. H. X,X,X súp. č. XXXX na parc. č. 1635/40 parcele registra „C“ o výmere 617 m² zastavané plochy a nádvoria. Z predložených listinných dôkazov mal súd za preukázané, že žalobkyňa a žalovaný sú manželmi, majú maloletú dcéru R., nar. XX.X.XXXX. Vlastnia nehnuteľnosť, byt č. XX vchod H. X, Xp. zapísaného na LV č. XXXX Okresného úradu H., katastrálny odbor nachádzajúceho sa v kat. území H., a to žalovaný vo výške spoluvlastníckeho podielu 1/3 a žalobkyňa vo výške spoluvlastníckeho podielu 2/3. Súd mal za osvedčené, že žalobkyňa podala na žalovaného trestné oznámenie a taktiež, že sa žalobkyňa dostavila na oddelenie SPODaSK ÚPSVaR H., kde do zápisnice uviedla svoje zistenia ohľadom správania sa žalovaného k maloletej. Rovnako aj z čestného prehlásenia tretej osoby vyplýva skutočnosť, že maloletá svojej kamarátke M. uviedla, pri premiestňovaní stoličiek, že žalovaný sedel na stoličke nahý, čo sa deťom zdalo nechutné. Na základe vyššie uvedeného sa súd vecne stotožnil so skutkovými a právnymi dôvodmi návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ako aj názorom o osvedčení práva majúceho sa chrániť za pomoci neodkladného opatrenia, keďže žalovaný svojím konaním ohrozuje maloletú.

5. Odvolanie žalovaného. Proti rozhodnutiu súdu podáva žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie. Vydanie neodkladného opatrenia je zo strany súdu realizované na základe nepravdivých tvrdení, a na základe neúplných informácií, ktoré neodôvodňujú zákaz vstupu žalovaného do bytu a ani naliehavosť právneho záujmu. V čase podania návrhu na vydanie neodkladného opatrenia (dňa 02.02.2018) žalobkyňa mala už pripravený plán a bola rozhodnutá, že sa z bytu (kde bývala do toho času v spoločnej domácnosti so žalovaným aj s ich maloletou dcérou) odsťahuje, resp. nemožno vylúčiť, že v tom čase (dňa 02.02.2018) bola už s maloletou odsťahovaná. Žalovaný bol totiž počnúc dňom 01.02.2018 na predĺženom víkendovom pobyte, na ktorý pôvodne plánoval ísť s maloletou, ale zo strany žalobkyne bola účasť maloletej na tomto výlete zmarená. Keď sa vrátil s výletu (dňa 04.02.2018) vo večerných hodinách, žalobkyňa ani maloletá sa v byte nenachádzali, nemali tam ani podstatnú časť osobných vecí, a v byte nebol ani odkaz kde sa žalobkyňa s maloletou nachádza. Túto informáciu sa žalovaný dodnes dňa nedozvedel. Domnieva sa však, že žalobkyňa bola v byte patriacom jej rodinnému známemu, ktorý ho toho času nevyužíva. Žalobkyňa teda zamlčala súdu, že keď už sa rozhodla (z pohľadu žalovaného bezdôvodne), že prítomnosť žalovaného je pre maloletú nebezpečná, nebol dôvod domáhať sa zákazu vstupu žalovaného do spoločného bytu, nakoľko mala kam ísť a mohla tak (aj tak urobila) eliminovať styk žalovaného s maloletou. Žalobkyňa tak súdu zamlčala podstatnú skutočnosť (fakt, že sa odsťahovala aj s maloletou zo spoločnej domácnosti) odôvodňujúcu naliehavosť právneho záujmu na vydaní neodkladného opatrenia. Rozhodnutím súdu došlo k obmedzeniu práva žalovaného nielen k jeho vlastníctvu, ale predovšetkým k jeho bydlisku, kde reálne žije a býva. Žalovaný nevlastní inú nehnuteľnosť, a takýmto zásahom je nútený, z dôvodov klamstiev žalobkyne, opustiť domácnosť, ktorú roky zariaďoval, a ktorej je riadnym podielovým spoluvlastníkom. Konanie žalobkyne je súčasťou jej krokov, ktoré majú vytesniť žalovaného zo života maloletej a z užívania bytu. Žalobkyňa sa bez konkrétnych dôvodov chce rozvíeť so žalovaným, trvá na tom, že maloletá (toho času 9 rokov) má byť zverená do jej osobnej starostlivosti. Akonáhle prejavil žalovaný záujem na striedavej osobnej starostlivosti, postoj žalobkyne a jej správanie sa voči žalovanému výrazne zmenilo, a žalobkyňa začala postupne čoraz viac izolovať maloletú od žalovaného, a to napriek faktu, že žili v spoločnej domácnosti. Žalobkyňa na pojednávaní vo veci rozvodu dňa 10.11.2017 navrhla na skúšku striedavú osobnú starostlivosť. Striedavá starostlivosť prebiehala dva mesiace bez problémov, čo na pojednávaní dňa 07.02.2018 priznala aj žalobkyňa. Žalobkyňa však so striedavou starostlivosťou, napriek tomu, že jej skúšku sama navrhla, nebola vnútorne stotožnená, a preto ju začiatkom januára 2018 jednostranne ukončila, odvolávajúc sa na záujem maloletej. Následne žalobkyňa vyňala z kontextu niektoré skutočnosti, zveličila a prekrútila skutočnosti, ktorých sama bola svedkom, a použila aj skutočnosti, ktorých svedkom nebola, a miestami aj vyslovene klamala, a to všetko len preto, aby zmarila úspešne prebiehajúcu striedavú starostlivosť. To, že žalobkyňa od počiatku nemala v úmysle rešpektovať žalovaného ako plnohodnotného rodiča, uviedla nepriamo sama v trestnom oznámení, a to výrokom: „tak som ... navrhla, že striedavá starostlivosť môže prebiehať v inom byte, ..., čím som chcela dokázať, že to nemôže fungovať, ...“ Žalobkyňa teda od počiatku nepredpokladala, že by žalovaný zvládol striedavú starostlivosť, a keď videla, že striedavá starostlivosť je zo strany žalovaného zvládaná, a stotožňuje sa s ňou aj maloletá, rozhodla sa konať, a neetickým spôsobom pošpiniť vzťah otca s dcérou, vediac, že vzhľadom na citlivosť témy stačí častokrát iba vysloviť podozrenie, a hoci nie je

preukázané, dostáva sa žalovaný viac menej automaticky do negatívneho svetla v očiach inštitúcií, ktoré sú kompetentné rozhodovať o úprave styku k maloletej a s tým spojenými otázkami. Žalovaný jednoznačne odmieta všetky obvinenia, ktoré proti nemu žalobkyňa vznáša. Podrobne sa k jednotlivým obvineniam vyjadruje, pre väčšiu prehľadnosť, v samostatnej prílohe, kde v štruktúrovanej forme zaujíma stanovisko ku každému obvineniu žalobkyne. V tejto časti textu sa žalovaný vyjadruje k tomu, čo z odôvodnenia rozhodnutia vyznieva ako najzávažnejšie obvinenie, a to je to, že žalovaný sedel na stoličke nahý, a to pred maloletou. K uvedenému došlo v čase, keď maloletá bola v striedavej starostlivosti otca, a to tak, že žalovaný si bol v obývačke pre spodnú bielizeň, ktorá sa tam sušila na sušiaci. Na stoličku si sadol preto, lebo sa ho maloletá počas toho, ako si bral bielizeň, pýtala na pečenie medovníkov. Maloletej ukázal vytlačený recept na linecké koláče a presunul sa na sedačku (sedačka je umiestnená tak, že maloletá musela otočiť hlavu, aby z jej miesta na sedačku videla), kde sa obliekol do spodnej bielizne. Žalovaný uvádza, že toto sa stalo jedenkrát, a to v decembri 2017. To, že túto skutočnosť maloletá opísala kamarátke M. je fakt, avšak tento samotný fakt, že maloletá niečo opíše kamarátke, a navyše to doplní komentárom, že to je nechutné, nemožno samo o sebe vykladať na ľarchu žalovaného. V žiadnom prípade nebol žalovaný nahý pred oboma dievčatami, alebo nebol nahý spôsobom, že by sa nahý „predvádzal“ po byte. Išlo o situáciu, ktorá vyvstala prirodzene, a zrejme preto, že sa stala iba jedenkrát, maloletej utkvela v pamäti. Žalovaný odmieta, že by sa správal exhibicionisticky, alebo že by svojim správaním ohrozoval maloletú. Maloletá sa počas výkonu striedavej starostlivosti na nič nestožovala, a žalovaný sa informoval na jej správanie aj v škole. Triedna učiteľka mu dodatočne vystavila potvrdenie deklaráujúce, že maloletá nedávala žiadne dôvody, pre ktoré by bolo dôvodné domnievať sa, že s maloletou je zle zaobchádzané, alebo že by bola vystavená zlému vplyvu. Žalobkyňa dlhodobo odmietala a odmieta riešiť otázky spojené s rozvodom a zánikom manželstva, a napriek tomu, že je ako navrhovateľka v konaní o rozvod, o tejto téme so žalovaným nediskutuje, a nenavrhol ani žiadny spôsob riešenia majetkového vysporiadania. Žalovaný naopak navrhol viaceré riešenia bytovej otázky uvedomujúc si, že žalobkyňa s ním nechce zdieľať spoločnú domácnosť. Žalobkyňa chce žalovaného vymazať zo všetkých súčastí života, odmieta uznávať aj jeho rodičovské práva, a aktuálne aj vlastnícke práva. Žalovaný odkazuje na súdne spisy vedené na Okresnom súde v Trnave pod sp. zn.: 11P/10/2018 a pod sp. zn.: 33P/2/2017, a v prípade potreby navrhuje, aby tieto boli pripojené k tomuto súdnemu spisu. Matka sleduje len záujem dominovať v rozvodovom konaní, a takýmto tlakom okliešťovať práva žalovaného. Žalovanému tak bol znemožnený prístup aj k osobným veciam (časť z nich si zobral v deň doručenia rozhodnutia) a žalobkyňa tak získava falošný dojem a argumenty, že súd sa stotožňuje s jej argumentami o ubližovaní maloletej zo strany žalovaného. Žalovaný je presvedčený, že nie je dôvod, aby mu bola uložená povinnosť zákazu vstupu do jeho vlastného bytu. Všetky obvinenia, ktoré sú zároveň dôvodmi na takéto uloženie povinnosti, sú neopodstatnené. Treba uviesť, že zo strany žalobkyne nebolo preukázané, že je potrebné bezodkladne upraviť pomery spôsobom, že žalovanému sa zakáže vstupovať do bytu. V prvom rade treba uviesť, že žalobkyňa sa s maloletou v čase medzi 01.02.2018 a dňom 04.02.2018 dobrovoľne a slobodne odsťahovala zo spoločnej nehnuteľnosti. Absentuje tak dôvod urgentnosti a naliehavosti, nakoľko žalobkyňa vyriešila situáciu sama bez nutnosti zásahu zo strany kompetentnej authority. Žalovaný tak z dôvodov na strane žalobkyne už viac ako dva týždne nebol samostatne s maloletou (stretol sa s ňou iba v krátkosti v súvislosti s výsluchom, ktorý sa uskutočnil na súde dňa 14.02.2018). Žalobkyňa mu odmieta umožniť styk s maloletou, a ostatne mu odmieta dať maloletú aj k telefónu. Na súde je podaný návrh na vydanie neodkladného opatrenia vo veci úpravy styku. Žalovaný má za to, že jeho vysvetlenia k obvineniam žalobkyne dostatočne logicky ukazujú, ako žalobkyňa prekrútila inak banálne alebo prirodzené situácie, a zároveň uvádza, že žalobkyňa použila aj vyslovene vymyslené skutočnosti. Žalobkyňa sa spolieha, že v týchto prípadoch sa automaticky dá za pravdu „slabšej“ strane, a preto neváha v prípadoch, kde nie sú svedkovia aj vyslovene klamať. Pre úplnosť pripája žalovaný podania, ktoré adresoval súdu v rozvodovom konaní dňa 12.02.2018 a 13.02.2018. Nie je preukázané, a nie je to ani tvrdené, že by žalovaný robil na maloletú alebo na žalobkyňu akýkoľvek nátlak, alebo že by sa čohokoľvek domáhal pod hrozbou násillia, násillím samotným, alebo že by jeho správanie ohrozovalo či už žalobkyňu alebo maloletú na zdraví, či psychickom alebo fyzickom. Žalobkyňa sa dáva do pozície, že chráni maloletú, v skutočnosti rieši iba vlastné záujmy a predstavy o fungovaní režimu maloletej, a to bez ohľadu na práva maloletej byť s obidvoma rodičmi a práva žalovaného, či už ide o právo rodičovské, alebo o právo vlastnícke (k bytu). Žalovaný poskytol z vlastnej iniciatívy (hneď ako sa dozvedel, že bolo naňho podané trestné oznámenie) vysvetlenie celej situácie orgánom činným v trestnom konaní (o tomto mu napriek jeho žiadosti nebolo vystavené potvrdenie) a dostavil sa aj na Úrad práce sociálnych vecí a rodiny v H.. Samotný kolízny opatrovník na pojednávaní uviedol, že odporúčania dal žalobkyňi na základe jednostranných vyjadrení jej samotnej. Argument žalobkyne, že situáciu konzultovala s odborníkom, so psychiatrickou s MUDr. G.

H. je irelevantný. MUDr. G. H. sa vyjadrovala k veciam prezentovanými iba optikou žalobkyne, ktoré sú navyše klamstvami. Nie je záznam o tom, že by maloletá bola odborne a objektívne vyšetrená. Obdobný význam má aj odporúčanie kolízneho opatrovníka, ktorý sa vyjadril tiež iba na základe jednostranných tvrdení žalobkyne. Argument žalobkyne resp. jej dôkazy spočívajúce v odporúčaniach odborníkov a kolízneho opatrovníka sú preto účelové a nemajúce výpovednú hodnotu. Čestné vyhlásenie Q. S. S. iba obsahuje tvrdenie, že jej dcéra, a to až keď sa na to p. S. pýtala, povedala, že maloletá R. N. jej pri presúvaní stoličiek oznámila, že žalovaný sedel na jednej zo stoličiek nahý. Táto samotná skutočnosť (že žalovaný sedel nahý na stoličke) nemôže vylúčiť žalovaného z užívania bytu. Súd tak rozhodol iba na základe jednostranných tvrdení žalobkyne a bez jediného relevantného dôkazu iba na základe jednostranného nepodloženého tvrdenia žalobkyne, ktoré je výrazne motivované a ovplyvnené animozitou žalobkyne voči žalovanému a snahou žalobkyne dosiahnuť výsledok v rozvodovom konaní podľa jej predstáv bez ohľadu na predstavy (a práva) žalovaného. Vzhľadom na vyššie uvedené má za to, že neboli splnené procesné podmienky na vydanie odvolaním napadnutého uznesenia (absentovalo preukázanie naliehavého právneho záujmu) a súd I. inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (súd rozhodol prakticky bez dôkazov a na základe jednostranných a nepodložených tvrdení dospel k záveru, že žalovaný svojim správaním ohrozuje maloletú; súd musí rešpektovať prezumpciu neviny, a len na základe tvrdení zainteresovanej strany nemôže rozhodnúť o takom zásahu do práv žalovaného, ktoré ho vylúči z užívania majetku, ktorý má slúžiť na zabezpečenie základného osobného práva - bývania). Preto sa žalovaný domáha toho, aby bolo rozhodnutie súdu pod č. k. 27C/10/2018 - 13 zo dňa 08.02.2018 zrušené, a aby bola žalovanému priznaná náhrada trov konania v plnom rozsahu.

6. Vyjadrenie žalobkyne k odvolaniu: Žalobkyňa zásadne s odvolaním žalobcu nesúhlasí. Žalovaný síce sporuje všetky skutočnosti, na ktoré poukázala vo svojom návrhu ako aj prílohy tohto návrhu, avšak žalovaný okrem toho, že sám žiaden dôkaz, ktorý by jeho tvrdenia podporil, resp. vyvrátil možné ohrozenie maloletej, nevyprodukoval! Navyše všetky tvrdenia žalovaného sú v polohe dohadov a domnienok. Žalovaný sa k žalobkyňou namietanému nevhodnému správaniu sa k maloletej a jej priateľke, priznal! Sám potvrdzuje, že tieto incidenty, na základe ktorých bola vyzvaná podať až trestné oznámenie, sa stali! I keď ich účelovo popisuje inak, resp. svoje neštandardné a veľmi podozrivé a nevhodné správanie bagatelizuje. Žalobkyňa sa v celom rozsahu s napadnutým uznesením stotožňuje, keďže toto bolo vydané v súlade so záujmom maloletej dcéry strán sporu. Súd správne konštatuje, že bolo osvedčené právo majúce chrániť za pomoci neodkladného opatrenia, keďže žalovaný svojim konaním ohrozuje maloletú!!! V čase podania návrhu bývala žalobkyňa aj s maloletou v predmetnom spoločnom byte, t.j. súd ani nezaviedla a ani nezamíchala žiadnu relevantnú skutočnosť. K odsťahovaniu žalobkyne prišlo až po podaní návrhu, a to z dôvodu strachu žalobkyne zo správania žalovaného, z jeho možných reakcií na návrh žalobkyne a najmä na trestné oznámenie, (aby v afekte neublížil žalovaný maloletej alebo žalobkyňi) avšak predovšetkým z dôvodu, že nevedela, akým spôsobom by uchránila maloletú pred urputným dožadovaním sa nočného spánku maloletej samej so žalovaným v manželskej posteli. Žalobkyňa sa teda núdzovo odsťahovala až po podaní návrhu iba dočasne do rozhodnutia o jej návrhu a ihneď po nariadení neodkladného opatrenia, sa do bytu aj s maloletou vrátila a býva tam s ňou až doposiaľ. Dočasne žalobkyňa bývala v maličkom byte s jednou izbou a iba jednou posteľou, maloletá tu nemala ani len vhodné podmienky pre učenie. K jednotlivým zavádzajúcim tvrdeniam žalovaného žalobkyňa uvádza: - žalobkyňa zásadne popiera, že by mala vopred pripravený plán, ako "dostať" žalovaného z bytu, - žalobkyňa sa dvakrát dostavila na kuratelu, prvýkrát začiatkom januára 2018, kedy ešte neuviedla závažné zistenia (tie skutočnosti, ktoré popisala v návrhu - ako bol žalovaný pred maloletou nahý, že ju násilím nútil s ním spať, ...), pretože stále zvažovala, či má tieto závažné zistenia oznámiť úradne do zápisnice, uvedené iba oznámila pracovníčkam kurately, - neskôr si žalobkyňa čím ďalej tým viac uvedomovala správanie žalovaného, v ktorom badala patologické črty a preto až na druhej návšteve oficiálne oznámila kuratele tieto skutočnosti do zápisnice, ktorá bola priložená k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Žalobkyňa podala trestné oznámenie, pretože je nutné možnú patológiu v správaní žalovaného skúmať kvalifikovane odborne - znalecky, - maloletú nepustila žalobkyňa so žalovaným na výlet v februári 2018, keďže jej bolo odporúčané, aby v žiadnom prípade nevystavila maloletú samú možnému prespaniu so žalovaným, - žalobkyňa opakovane aj v konaní o rozvod konkretizovala jej pohľad na príčiny rozvratu manželstva strán sporu, avšak rozvrat a úplne neporozumenie je stále zrejmé z toho, že žalovaný ešte stále nevie, prečo žalobkyňa návrh na rozvod podala. Maloletá bola vypočutá zákonnou sudkyňou v rozvodovom konaní a z jej výsluchu je striedavá osobná starostlivosť oboch rodičov vylúčená, maloletá chcela a chce byť v starostlivosti žalobkyne, žalobkyňa má za to, že žalovaný sa nedokáže dostatočne vcítiť do pocitov vlastnej dcéry, keďže ani sám

nezistil, že dieťa bolo s ním nešťastné, resp. že má pred ním nezdravý a neprimeraný rešpekt. Tvrdenie, že žalovaný si šiel nahý do obývačky zo spálne pre spodnú bielizeň, je absurdné, pretože v spálni má veľkú zásuvku plnú spodnej bielizne a teda si ju mohol vziať odtiaľ a celkovo pokiaľ bol žalovaný nahý, mal si najskôr obliecť spodné prádlo a potom mohol pokojne hľadať recept pre maloletú. Žalobkyňa chce poukázať na to, že žalovaný do obývačky prišiel pred tým, ako sa išiel osprchovať, t.j. povyzliekal sa a išiel za maloletou do obývačky a určite sa v obývačke neobliekol hneď, pretože maloletá povedala žalobkyni, že ho sama upozornila, že je nechutné, že si sadá v obývačke neosprchovaný nahý na sedačku a stoličku, kde ona sedáva čistá osprchovaná, na čo jej odpovedal, že keď chce recept má ho nechať tak, maloletá túto situáciu popísala priateľke a považovala to niečo nechutné, maloletá si vzhľadom k veku nevie ďalšie možné sexuologicky nevhodné následky správania sa žalovaného vyhodnotiť. Maloletá bola v neustálom tlaku, keď žalovaný od nej požadoval spoločný nocľah. Dennodenne maloletá musela čeliť tomu, že odporovala žalovanému v tom, že chcela spať so žalobkyňou, v polovici januára zistila žalobkyňa, že žalovaný preniesol maloletej k nemu do spálne paplón a podušku maloletej, pričom tieto chcela žalobkyňa premiestniť späť do detskej izby, na čo sa začal žalovaný naťahovať o vankúš a krikom zdôrazňoval, že maloletá bude spať s ním, pričom maloletá a z tohto incidentu triasla a bola veľmi nepokojná. O podanom trestnom oznámení žalobkyňou doposiaľ rozhodnuté nebolo, preto je tu stále dôvodné podozrenie v tom smere, že žalovaný sa sexuálne nevhodne správal k maloletej. Už len samotné bohato rozvinuté reakcie žalovaného na režim prespávania a jeho argumentácia sledujúca k tomuto všetkému prihliadať ako k štandardu, sú podozrivé. Taktiež ani to, že otec neodpovie dieťaťu, že si nech chvíľu počká, že sa oblečie a vyhľadá jej recept, nie, žalovaný si sadá nahý pred dieťa, keď je s ním sám, podá maloletej recept a až potom sa oblečie. Žalobkyňa zároveň zásadne odmieta to, že by boli spolu v kúpeľni všetci traja, keď žalovaný pozeral maloletej do rozkroku, naopak žalobkyňa šla maloletej po pyžamo a zatiaľ už žalovaný bez toho, že by ho o to ktokoľvek žiadal, maloletej zblízka sledoval rozkrok. Tiež je hodné zreteľa, ako sa žalovaný vyjadruje o nohavičkách, ktoré dcére kúpil. Žalovaný tvrdí, že sa jednalo o nohavičky rôznych strihov! Žalobkyňa zase trvá na tom, že nohavičky si maloletá skúšala naholo, pod pyžamom nohavičky nenesí. Žalobkyňa aj naďalej poukazuje na vyššie uvedené ako aj na svoj návrh a má za to, že aj naďalej je dôvodné nariadené neodkladné opatrenie a preto navrhuje, aby Krajský súd v Trnave ako súd odvolací napadnuté uznesenie podľa § 387 ods. 1 CSP v celom rozsahu ako vecne správne potvrdil.

7. K vyjadreniu žalobkyne dáva žalovaný nasledovné vyjadrenie. Z vyjadrení žalobkyne naďalej vyplýva, že neodkladné opatrenie bolo vydané bez toho, aby bol osvedčený naliehavý právny záujem. V čase podania návrhu resp. jeho vydania bola žalobkyňa aj s maloletou odťahovaná. Vystaňovanie žalovaného z jeho bytu mala žalobkyňa dosiahnuť spôsobom, ktorý mal vychádzať z občiansko-právnych zásad pri vyporiadaní spoluvlastníctva, a nie zneužitím inštitútu neodkladného opatrenia. Žalobkyňa poukazuje na to, že tvrdenia žalovaného sú bez akýchkoľvek dôkazov, avšak ona samotná na podporu jej tvrdení, ktorými navyše hrubým spôsobom zasahuje do osobnostných práv žalovaného, nepredložila žiadne relevantný dôkaz. S odstupom času sa potvrdzuje, že žalobkyňa si všetky obvinenia voči žalovanému vymyslela, resp. prekrútila bežné situácie a snaží sa o žalovanom, ako o otcovi ich dcéry, vytvoriť dojem človeka s patologickými sexuálnymi sklonmi voči vlastnej dcére. Chce poukázať aj na výsluch maloletej, ktorá pred súdom vypovedala až po tom, ako sa mali dané incidenty stať, a tiež na vyjadrenie kolízneho opatrovníka maloletej v poručenskom konaní, z ktorého je zrejme, že kolízny opatrovník nemá žiadne konkrétne výhrady voči žalovanému. Maloletá pred súdom vypovedala, že žalovaného má rada, rada sa s ním stretáva. Jej vzťah voči žalovanému vyznieva pozitívne. Potvrdenie zo školy, ktoré predložil žalovaný je datované z času, kedy už striedavá starostlivosť skončila, ale z jeho formulácie je zrejme, že sa týka času pred vydania potvrdenia. Žalovaný si potvrdenie zo školy počas prebiehajúcej striedavej starostlivosti nepýtal, nakoľko vychádzal z toho, že nie je potrebné, keďže nikto priebeh starostlivosti nespochybňoval. Ústne sa však s vyučujúcimi maloletej kontaktoval aj počas prebiehania striedavej starostlivosti. Žalovaný je presvedčený, že konanie žalobkyne je motivované dosiahnutím výsledkov rozvodového konania a aj majetkového vysporiadania podľa jej želania bez ohľadu na predstavy žalovaného a jeho práva. Za týmto účelom bola vytvorená fabulácia, ktorá má žalovaného postaviť do negatívneho svetla, a to nielen v tomto konaní.

8. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom, stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu I. inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa, po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach

daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

9. Podľa § 324 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

Podľa § 325 ods. 2 písm. f) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä aby nevstupovala alebo iba obmedzene vstupovala do domu alebo bytu, na pracovisko alebo iné miesto, kde býva, zdržiava sa alebo ktoré pravidelne navštevuje osoba, ktorej telesnú integritu alebo duševnú integritu svojím konaním ohrozuje.

Podľa § 326 ods. 1 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

Podľa § 327 CSP, ak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia neobsahuje predpísané náležitosti alebo je nezrozumiteľný, alebo neurčitý, súd taký návrh odmietne, ak ide o také vady, ktoré bránia pokračovaniu v konaní; ustanovenia o odstraňovaní väd podania sa nepoužijú.

Podľa § 328 ods. 1 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

Podľa § 328 ods. 2 druhá veta CSP, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodne súd najneskôr do 30 dní od doručenia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý spĺňa náležitosti podľa § 326.

Podľa § 329 ods. 1 CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

Podľa § 330 ods. 1 CSP, súd môže určiť, že neodkladné opatrenie bude trvať len po určený čas.

10. Ako vyplýva z citovaných zákonných ustanovení, zmyslom neodkladného opatrenia je neodkladná úprava pomerov medzi účastníkmi (sporovými stranami) a zabránenie ďalšiemu zhoršovaniu ich postavenia. Z neodkladného charakteru vyplýva, že pred jeho nariadením nemusí súd zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné na vydanie konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený pre dokazovanie. Pri vydaní neodkladného opatrenia strany nemusia byť vypočuté. Pre nariadenie neodkladného opatrenia je nevyhnuté, aby v návrhu na jeho nariadenie boli opísané rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. K návrhu musia byť navyše pripojené všetky listiny, na ktoré sa navrhovateľ odvoláva. Listinné dôkazné prostriedky majú pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia osobitný význam, keďže súd nevykonáva plnohodnotné dokazovanie.

11. Obsah neodkladného opatrenia v zmysle § 325 ods. 2 písm. f) CSP upravuje zdržanie sa určitého konania v súvislosti s ochranou integrity ohrozenej osoby. Ide o opatrenia vydané v záujme ochrany jednotlivých osôb, ak existujú závažné dôvody domnievať sa, že je ohrozený ich život, telesná, duševná alebo sexuálna integrita, osobná sloboda alebo bezpečnosť. Primárnym účelom je zabránenie akejkoľvek forme rodovo motivovaného násillia alebo násillia v blízkych vzťahoch, ako sú fyzické násillie, obťažovanie, sexuálne násillie, prenasledovanie, zastrašovanie alebo iné formy nepriameho nátlaku. Chránenej osobe má byť v odôvodnených prípadoch poskytnutá okamžitá a efektívna

súdna ochrana. Kvalitatívne požiadavky na osvedčenie rozhodujúcich skutočností sú determinované konkrétnymi okolnosťami prípadu ad hoc. Ohrozenie telesnej alebo duševnej integrity navrhovateľ spravidla osvedčuje lekárskymi správami, trestným oznámením, čestným vyhlásením tretej osoby (v pozícii svedka incidentu), písomnou, elektronickou alebo telefonickou komunikáciou, a pod.

12. Neodkladné opatrenie je vo všeobecnosti poskytnutie predbežnej ochrany práv strane sporu za podmienky osvedčenia potreby dočasnej úpravy pomerov už pred rozhodnutím vo veci samej. Záverom ustálenej rozhodovacej praxe súdov (judikatúry) vo veciach neodkladných opatrení, od ktorého ani v tejto konkrétnej veci nebol dôvod ustupovať, je potom i to, že takáto (z povahy veci len dočasná) úprava pomerov zásadne prichádza do úvahy len v tých prípadoch, v ktorých sa má napraviť stav akútnych či akútne hroziacich zásahov do práv či oprávnených záujmov strany sporu domáhajúcej sa ochrany neodkladným opatrením, teda iba vtedy, ak by vyčkávanie na rozhodnutie vo veci samej (rozsudkom po riadne vykonanom dokazovaní) mohlo spôsobiť také zmeny vo vzťahu k predmetu konania či inú ujmu na právach navrhovateľa neodkladného opatrenia, pri ktorých by samotné vedenie sporu mohlo už stratiť zmysel alebo je tu iná závažná príčina, pre ktorú sa javí nevyhnutným pomery určitým spôsobom stabilizovať už pred konečným rozhodnutím.

13. Právo musí chrániť slabšiu stranu aj za cenu zásahu do vlastníckeho alebo iného subjektívneho práva vo vzťahu k dotknutému domu a dať možnosť, aby sa situácia riešila takým spôsobom, aby ten z manželov, ktorý zasahuje do práva druhého na pokojný a zdravý život, na ochranu zdravého vývoja detí, bol obmedzený aj v takých právach, ako je právo spoluvlastníka na užívanie, resp. spoluužívanie domu či bytu. Ide o pomerne veľký zásah do práv spoluvlastníka. Odvolací súd zistil, že súd I. inštancie rozhodol vo veci predčasne, nemal dostatočne osvedčený nárok žalobkyne, neboli osvedčené predpoklady pre nariadenie neodkladného oparenia, najmä potreba neodkladnej úpravy pomerov a tiež neboli podložené, (osvedčené) skutočností hodnoverne osvedčujúce dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. To čo uvádzala žalobkyňa v návrhu na jeho vydanie zostalo len v rovine tvrdení, tak to bolo aj nedostatočne zdôvodnené, čím sa účastníkom odňala možnosť konať pred súdom a tiež predovšetkým treba uzavrieť, že pre vydanie takéhoto opatrenia nemal súd predpoklady osvedčené.

14. Nepodarilo sa ani do podania odvolania predložiť žalobkyňi záznam z psychologického vyšetrenia maloletej, ktorý mal byť jedným z rozhodných kritérií pre postup podľa § 325 ods. 2 písm. f) CSP, keď neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä aby nevstupovala alebo iba obmedzene vstupovala do domu alebo bytu, na pracovisko alebo iné miesto, kde býva, zdržiava sa alebo ktoré pravidelne navštevuje osoba, ktorej telesnú integritu alebo duševnú integritu svojím konaním ohrozuje. Navyše tiež nebolo jednoznačné, či v čase vydania neodkladného opatrenia sa ešte žalobkyňa s maloletou v byte zdržovala. Z ostatných spisov, ako si zabezpečil pre svoje rozhodnutie odvolací súd bolo zistené, že sa 04.02.2018 dozvedel, že sa žalobkyňa s maloletou odsťahovala. Toto uvádzal žalovaný aj v odvolaní. Súd sa týmito, pre rozhodnutie v zmysle § 325 ods. 2 písm. f) CSP, dôležitými aspektami, predpokladmi vôbec nezaoberal. Svoje rozhodnutie zdôvodnil len čestným prehlásením matky kamarátky maloletej Q. S. S. (matka M.), ktorej sa mala maloletá M. zdôveriť popísaním nasledovnej situácie: po jednom víkende, keď M. spala u kamarátky R. N., dievčatá premiestňovali stoličky u stola. Na otázku prečo? M. opísala ako jej R. povedala, ujo O. (O. N. - otec R. N.) sedel na stoličke pri stole nahý, čo sa im obom zdalo nechutné. Táto samotná skutočnosť (že žalovaný sedel nahý na stoličke) nemôže vylúčiť žalovaného z užívania bytu. Súd tak rozhodol iba na základe jednostranných tvrdení žalobkyne a bez jediného relevantného dôkazu iba na základe jednostranného nepodloženého tvrdenia žalobkyne.

15. Ani v ostatných konaniach sa vyšetrenia uvádzanou psychologičkou nepredkladali, nepoukazovalo sa na ne, záznamy teda neexistujú. Ani v rozvodovom spise a ani v konaní pre rozvodom. Až na výzvu odvolacieho súdu v tomto predmetnom konaní adresovanú právnej zástupkyňi žalobkyne, odvolací súd obdržal dňa 12.6.2018 odpoveď na výzvu, že boli sedenia realizované u psychologičky v čase podania návrhu (čo však zo správy z 6.6.2018 nevyplýva) a že neskôr v sedeniach u psychologičky nepokračovala, lebo bola psychologička dlhodobo práceneschopná a aj z dôvodu, že bola maloletá vypočítaná zákonnou sudkyňou v rozvodovom konaní. Z priloženej správy psychologičky PhDr. B. F., PhD z 6.6.2018 nevyplýva, kedy sa sedení maloletá zúčastnila, nie je v tejto správe ani jediný dátum sedenia, psychologička píše, že to bolo v čase rozchodu rodičov. Prvé sedenie v sprievode matky a ostatné bez matky, píše o 6 sedeniach, neriešili pri prvom stretnutí žiadne rodičovské a vzťahové nepohody, či krízy. Vo svojom vyjadrení k sedeniam však neopisuje žiadnu konkrétnu situáciu, ktorá by mohla

naznačiť obavu maloletej, či nejaký strach zo správania sa jej otca. O žiadnej takej situácii psychologičku neinformovala v rámci ich sedení.

16. Okresnému súdu Trnava bol dňa 02.02.2018 doručený návrh matky zo dňa 02.02.2018, ktorým sa matka domáha úpravy rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas do rozvodu manželstva, ktorým by bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti matky, ktorá by ju zastupovala a spravovala jej majetok, otec by bol zviazaný výživným vo výške 400,- eur mesačne a styk otca s maloletou by bol zakázaný. V rámci podania matka zároveň navrhla nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by bola maloletá dočasne zverená do starostlivosti matky, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej, otec by bol zviazaný výživným v nevyhnutnej miere vo výške 200,- eur mesačne a styk otca s maloletou by bol zakázaný. Uznesením č. k. 11P/10/2018-27 zo dňa 09.02.2018 súd návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. V konaní OS Trnava 11P/10/2018 sa otec domáhal dňa 12.02.2018 nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by bola maloletá do právoplatného rozhodnutia vo veci samej zverená do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov v týždňových intervaloch (od 17.00 hod. piatku nepárneho kalendárneho týždňa do 17.00 hod. piatku nasledujúceho párneho kalendárneho týždňa), pričom obaja rodičia by boli oprávnení maloletú zastupovať a spravovať jej majetok a zároveň, aby bez ohľadu na uvedenú striedavú osobnú starostlivosť mal otec upravený styk s maloletou počas jarných prázdnin odo dňa predchádzajúceho prázdninám od 18.00 hod. do 07.45 hod. prvého školského dňa nasledujúceho po týchto prázdninách, počas letných prázdnin od 16.07. od 08.00 hod. do 31.07. do 18.00 hod. a od 16.08. od 08.00 hod. do 31.08. do 18.00 hod. Uvedený návrh otca (hoci ho žiadal zaevidovať pod sp. zn. 33P/2/2017) je vedený pod sp. zn. 11P/10/2018, nakoľko pod touto spisovou značkou je už (na návrh matky) vedené konanie o úprave rodičovských práv a povinností k maloletej na čas do rozvodu manželstva, a preto aj akékoľvek návrhy na nariadenie neodkladného opatrenia je potrebné viesť pod touto spisovou značkou. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia otec odôvodnil tým, že potom ako dňa 04.02.2018 zistil, že manželka opustila spoločnú domácnosť a proti jeho vôli zobrala aj maloletú dcéru, nastal priestor, aby došlo k úprave styku formalizovaným spôsobom. Na pojednávaní dňa 01.02.2018 sa dozvedel, že manželka na neho podala trestné oznámenie, v ktorom ho obvinila z neprirodzeného správania sa voči dcére, ktoré má mať amorálny sexuálny podtón. Proti týmto tvrdeniam sa dôrazne ohradzuje a všetky tvrdenia považuje za prekrútenie a zveličenie skutočností alebo dokonca až za vedomé klamstvá. Otec je presvedčený, že zo strany manželky ide o vedomé konanie majúce za cieľ vylúčiť ho zo starostlivosti o ich maloletú dcéru. Pre manželku neexistuje ako partner do diskusie, nerešpektuje ho ako otca ich dcéry. Bez konkrétneho oznámenia a konzultácie s ním dala návrh na rozvod, a bez predchádzajúceho varovania opustila aj s dcérou spoločnú domácnosť a aktuálne sa domáha úplného zákazu styku medzi ním a dcérou. Je zrejmé, že jej cieľom je jeho definitívne vymazanie z jej života, ako aj zo života ich dcéry, jeho jedinou úlohou by podľa nej malo byť platenie výživného. Otec ďalej uviedol, že matka od počiatku a kategoricky odmietala striedavú starostlivosť. Počas prvých dvoch mesiacov striedavej starostlivosti nebola zo strany manželky vznesená jediná námietka alebo pripomienka k negatívnemu znášaniu striedavej starostlivosti maloletou. Otec maloletého dieťaťa sa svojím návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáhal predovšetkým zverenia maloletej do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov s odôvodnením, že takáto úprava rodičovských práv a povinností bez problémov fungovala od novembra 2017 do januára 2018. Po oboznámení sa s návrhom, listinnými dôkazmi, ako aj obsahom pripojených spisov, mal však súd za to, že návrh otca na zverenie maloletej do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov formou neodkladného opatrenia nie je dôvodný, v tejto fáze konania je predčasný a je potrebné ho zamietnuť.

17. Súd potom nariadil uznesením č. k. 11P/10/2018 - 28 neodkladné opatrenie dočasne v trvaní do právoplatného skončenia konania vo veci samej v nasledovnom znení: Maloletá R. sa zveruje do osobnej starostlivosti matky, ktorá bude maloletú zastupovať a spravovať jej majetok bežných veciach. Otec je oprávnený stretávať sa s maloletou bez prítomnosti matky každý kalendárny týždeň v stredu od 15.00 hodiny do 18.30 hodiny a každý nepárny kalendárny týždeň od piatku od 17.00 hodiny do nedele do 17.00 hodiny. Matka je povinná maloletú na stretnutie s otcom riadne pripraviť a odovzdať v určený deň a hodinu pred bytovým domom na ulici J. G. H. XXXX/X v H. a otec je povinný maloletú v určený deň a hodinu vrátiť matke pred bytovým domom na ulici J. G. H. XXXX/X v H.. Obaja rodičia sú povinní v prípade, že sa styk zo závažných dôvodov nebude môcť realizovať, oznámiť túto skutočnosť druhému rodičovi bezodkladne, najneskôr 24 hodín pred určeným začiatkom styku. Súd ustanovil Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny H., J. N. X, H., za procesného opatrovníka na zastupovanie maloletej R. v tomto konaní. Z odôvodnenia uznesenia zistiteľné, že z rozvodového spisu vyplýva, že matka ako navrhovateľka navrhuje na čas po rozvode zverenie maloletej do svojej osobnej starostlivosti,

príčom otec navrhuje zverenie maloletej do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. Rodičia sa v uvedenom konaní na pojednávaní dňa 16.10.2017 dohodli na skúšobnej realizácii striedavej osobnej starostlivosti o maloletú so začiatkom dňa 10.11.2017, ktorá sa s poukazom na vyjadrenie otca zo dňa 17.01.2018 ukončila zo strany matky začiatkom januára 2018. Z uvedeného vyplýva, že striedavá osobná starostlivosť o maloletú sa realizovala necelé dva mesiace. Z výsluchu maloletej na súde dňa 14.02.2018 vyplýva, že maloletá sa vyjadrila, že nebolo dobré, keď sa rodičia striedali, nebolo to pre ňu príjemné, lebo chcela byť s matkou, teraz je to lepšie, lebo sa rodičia už spolu nehádajú. Uviedla tiež, že by chcela byť s matkou, pričom stretávanie s otcom nevyklúčovala, a to aj s prespatím. V súčasnom štádiu konania mal súd za to, že návrh otca na zverenie maloletej do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov je predčasný, a pre takýto záver je potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, a to najmä znaleckým posudkom znalca z odboru psychológia. Z obsahu spisov je predovšetkým zrejmé, že rodičia maloletej nedokážu spolu konštruktívne komunikovať, chovajú voči sebe nepriateľské postoje, čo vníma aj maloletá, pričom realizáciou striedavej osobnej starostlivosti by sa tieto ešte viac vyhrotili. Riadna komunikácia medzi rodičmi je nevyhnutná práve v prípade striedavej osobnej starostlivosti, pretože práve pri nej je potrebné riešiť problémy, ktoré sa pri výchove maloletého dieťaťa vyskytnú, jednotne a vo vzájomnej súčinnosti, aby sa maloleté dieťa nestalo objektom nejednotného výchovného prístupu, čo by nebolo na prospech jeho zdravého psychického vývinu, práve naopak. Súčasný vzťah medzi rodičmi nie sú zárukou, že by pre maloletú bolo vytvorené stabilné výchovné prostredie, ak by sa rodičia v starostlivosti o maloletú striedali. Súd pritom poukazuje aj na názor maloletej vyjadrený pri výsluchu dňa 14.02.2018, kde uviedla, že striedanie rodičov nebolo dobré, lebo chcela byť s matkou a zároveň uviedla, že by chcela zostať s matkou a s otcom sa stretávať, na ktorý názor je potrebné pre účely rozhodovania o návrhu otca prihliadať a tento rešpektovať. Zo všetkých uvedených dôvodov nie je možné konštatovať, že by striedavá osobná starostlivosť lepšie zabezpečila záujem maloletého dieťaťa, ale je potrebné zachovať doterajší stav až dovtedy, pokiaľ v konaní vo veci samej nebude riadnym a úplným dokazovaním zistený najlepší záujem dieťaťa v otázke, komu z rodičov a akým dielom má byť dieťa zverené do starostlivosti, pričom na zodpovedanie tejto otázky bude zrejme nevyhnutné odborné posúdenie psychológom. Vzhľadom k uvedenému súd považoval návrh otca na zverenie maloletej do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov neodkladným opatrením za nedôvodný. Pre účely úpravy styku otca s maloletou, ako aj pre účely zastabilizovania súčasnej situácie, zveril súd maloletú vo výroku I. uznesenia do osobnej starostlivosti matky, pričom matka bude zároveň maloletú zastupovať a spravovať jej majetok bežných veciach. Na strane otca neboli zistené žiadne skutočnosti (agresivita, duševná porucha a iné), ktoré by ho ako rodiča vylučovali z osobnej starostlivosti, zároveň sú nepochybné jeho citové väzby k maloletej, ako aj citové väzby maloletej k otcovi (viď vyjadrenie matky na pojednávaní dňa 16.10.2017 vo veci sp. zn. 33P/2/2017 a výpoveď maloletej dňa 14.02.2018). Otec sa k obvineniam matky relevantne vyjadril, matkou uvádzané situácie hodnoverným spôsobom vysvetlil. Obavy matky tak zostávajú nekonkrétne a nepodložené. Ak matka poukazovala na to, že zákaz styku požadovala na základe podnetu kolízneho opatrovníka, súd uvádza, že súdu je z úradnej činnosti známe, že kolízny opatrovník v prípade, že sám rodič má za to, že bol spáchaný trestný čin, odporučí mu podať trestné oznámenie na druhého rodiča, prípadne žiadať zákaz styku. Avšak vyhodnotenie toho, či je takýto postup dôvodný je samotnom rodičovi. Súd ďalej poukazuje na to, že ani maloletá sama neuviedla žiadne znepokojujúce skutočnosti, ktoré by nasvedčovali nezdravému vzťahu otca k maloletej, s nejakou sexuálnou patológiou, pričom s prihliadnutím na jej osobnosť (viď opis osobnosti maloletej pri výsluchu dňa 14.02.2018 - usmievavá, komunikatívna, vie prejsť svoj názor) mal súd za to, že tieto obavy by prejavila aspoň v minimálnej miere, čo sa nestalo. Súd nemôže súhlasiť s argumentáciou matky, že pokiaľ by aj prišlo k určitému patologickému správaniu zo strany otca, maloletá to nedokáže vo svojom veku zatiaľ úplne chápať a rozlišovať ako za nevhodné. S poukazom na komunikatívnosť maloletej, ako aj s poukazom na to, že maloletá vnímala ako nevhodné, že otec bol pred ňou nahý, o čom sa zverila kamarátke, je vysoko pravdepodobné, že by sa zmieniła aj o inom obdobnom správaní otca voči nej, ak by k nemu prišlo. Matka ani netvrdila, a už vôbec neosvedčila, že by stretávanie maloletej s otcom malo, alebo mohlo mať na maloletú akýkoľvek negatívny vplyv. Súd má za to, že ak by len na základe tvrdení a nevyslovených obáv matky styk otca s maloletou zakázal, alebo by akceptoval skutočnosť, že matka styk dobrovoľne neumožňuje a styk by neupravil, vystavil by vzťah maloletej a otca riziku, že do skončenia konania vo veci samej (ktorého trvanie sa pre potreby znaleckého dokazovania nedá odhadnúť) sa vážne naruší, čo nie je v záujme maloletého dieťaťa. S poukazom na uvedené, ako aj s odkazom na uznesenie tunajšieho súdu č. k. 11P/10/2018-27 zo dňa 09.02.2018, súd nemal za preukázané, že je dôvodné vyhovieť návrhu matky a zakázať styk otca s maloletou. Súd zároveň nevidel žiaden dôvod na to, aby bolo bránené pravidelnému stretávaniu maloletej s otcom. Matka síce tvrdí, že styku otca s maloletou nechce brániť, na druhej strane však podá návrh na zákaz styku otca s maloletou, čo je v priamom

rozpore. Vzhľadom ku skutočnosti, že akákoľvek deformácia vzťahu rodič a dieťa v dôsledku odcudzenia sa neskôr len ťažko napráva, súd mal za to, že je potrebné upraviť styk otca s maloletou. Otec má vo vzťahu k maloletému dieťaťu rovnaké rodičovské práva a povinnosti ako matka a je dôležité, aby obidvom rodičom bolo umožnené budovať si zdravý a plnohodnotný vzťah k dieťaťu, čo nie je možné, pokiaľ bude styk s maloletým dieťaťom niektorému z rodičov bezdôvodne zamedzovaný. Súd má za to, že v záujme zdravého vývoja maloletej je nevyhnutné zachovať si vzťah k otcovi ako k (spolu s matkou) najbližšej osobe v jej živote, tento vzťah rozvíjať, čo je možné iba za predpokladu, že bude otec s maloletou spolu v pravidelnom kontakte. Úlohou súdu je zabezpečiť aspoň zastabilizovanie existujúcich citových väzieb dieťaťa s rodičom, ktorý ho práve nemá v osobnej starostlivosti. Neumožnenie stretávania otca s maloletou až do konečného rozhodnutia súdu by mohlo viesť k nenapraviteľným dôsledkom na ich vzájomnom vzťahu, čo predstavuje vážny zásah do práv dieťaťa, ktoré má právo byť vychovávané oboma rodičmi. V danej veci súd dospel k záveru, že je potrebné dočasne upraviť styk otca s maloletou, nakoľko tento v súčasnosti závisí len od vôle matky. V tomto prípade súd nebol viazaný návrhom otca (ktorý styk navrhoval upraviť iba pre prípad prázdnin), pretože ide o konanie, ktoré možno začať aj bez návrhu, a tak súd mohol styk upraviť aj v inom ako navrhovanom rozsahu. Súd potom dospel k záveru o potrebe upraviť stretávanie otca s maloletou v nevyhnutnom rozsahu na zachovanie a rozvíjanie ich vzťahu na každý nepárny kalendárny týždeň od piatku od 17.00 hodiny do nedele do 17.00 hodiny a každý kalendárny týždeň v stredu od 15.00 hodiny do 18.30 hodiny. Pokiaľ ide o konkrétnu úpravu styku, súd má za to, že úprava každý druhý týždeň od piatku do nedele je štandardnou úpravou styku a umožní dostatočný časový priestor pre otca s maloletou, aby plnohodnotne strávili spoločný víkend. Súd zároveň poukazuje na vyjadrenie maloletej pri výsluchu, že by prespala u otca od piatku do nedele, a teda ani maloletá sa takejto úprave styku nebráni. V záujme toho, aby bola maloletá s otcom v častejšom kontakte, ako len v rozsahu nepárneho víkendu, súd upravil styk aj na každú stredu od 15.00 hodiny do 18.30 hodiny, v ktorom dni maloletá (vychádzajúc z jej vyjadrenia pri výsluchu) nemá žiaden krúžok, a preto môže s otcom stráviť spoločné poobedie. Vyššie uvedený rozsah postačuje na zachovanie pravidelného kontaktu otca a maloletej až do rozhodnutia vo veci samej, v ktorom konaní súd otázku úpravy styku bude riešiť v spojení s otázkou osobnej starostlivosti na základe ďalšieho (najmä znaleckého) dokazovania. Pre potrebu úpravy styku otca s maloletou rozhodol súd zároveň o zverení maloletej do osobnej starostlivosti matky, aby tak bola úprava rodičovských práv a povinností jednoznačná. Vytvorený rámec úpravy rodičovských práv a povinností bude zároveň pôsobiť stabilizujúco na maloletú, nakoľko vychádzajúc z jej výpovede zle prežívala neistotu spojenú s riešením starostlivosti o ňu. Vyššie uvedená úprava styku sa bude realizovať aj počas obdobia sviatkov a prázdnin, nakoľko pre toto obdobie súd styk osobitne neupravuje. Súd poukazuje na to, že neodkladným opatrením sa upravuje styk iba v nevyhnutnom rozsahu, ktorej požiadavke nevyhnutnosti nezodpovedá úprava styku cez prázdniny a sviatky. Pre úpravu styku v čase prázdnin a sviatkov je potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré presahuje rámec rozhodovania o neodkladnom opatrení. Súd upravil styk otca s maloletou bez prítomnosti matky, nakoľko obavy matky zo stretávania sa maloletej s otcom osamote považoval súd za neosvedčené. Matka neosvedčila žiaden taký dôvod, aby sa maloletá s otcom nemohla stretnúť sama, bez prítomnosti matky, a to vrátane prenocovania. Prítomnosť matky by mohla pôsobiť kontraproduktívne, keď aj z vyjadrenia maloletej vyplynulo, že rodičia sa hádajú, keď sú spolu. Keďže matka sa s maloletou odsťahovala na neznáme miesto, ktoré odmieta oznámiť, súd ako miesto odovzdávania maloletej určil pred bytovým domom na adrese J.G. H. XXXX/X v H., na ktorej adrese majú obaja rodičia nahlásený trvalý pobyt (odvolací súd upozorňuje, že tento stav bol vo februári 2018). V prípade, že sa styk zo závažných dôvodov nebude môcť realizovať, sú rodičia povinní oznámiť túto skutočnosť druhému rodičovi bezodkladne, najneskôr 24 hodín pred určeným začiatkom styku. Keď súd dospel k záveru, že je potrebné pre zastabilizovanie pomerov a pre účely úpravy styku otca s maloletou jednoznačne rozhodnúť o zverení maloletej do osobnej starostlivosti matky, rozhodoval v rámci návrhu otca, ktorým nebol viazaný, a preto nebolo potrebné začínať konanie ex offo. Obdobne v prípade návrhu na úpravu styku tu bol návrh otca, ktorým súd nebol viazaný, ale upravil styk otca s maloletou spôsobom, ktorý považoval za v najlepšom záujme maloletého dieťaťa. Nakoľko teda súd nebol viazaný návrhom otca na zverenie maloletej, ani jeho návrhom na úpravu styku, nebolo potrebné ani začínať konanie v žiadnom smere, ani zamietat' návrh otca v prevyšujúcej časti návrhu. Nad rámec súd uvádza, že nebol viazaný rozhodnutím č. k. 27C/10/2018-13 zo dňa 08.02.2018, ktorým bola otcovi ako žalovanému neodkladným opatrením nariadená povinnosť nevstupovať do bytu č. XX na ul. H. X v H., keď toto uznesenie nie je doposiaľ právoplatné a zároveň súd pri ňom vychádzal iba z tvrdení žalobkyne bez vedomosti o obsahu spisov týkajúcich sa ďalších konaní prebiehajúcich medzi účastníkmi. Potvrdenie zo školy, ktoré predložil žalovaný je datované z času, kedy už striedavá starostlivosť skončila, ale z jeho formulácie je zjavné, že sa týka času pred vydania potvrdenia. Žalovaný si potvrdenie zo školy

počas prebiehajúcej striedavej starostlivosti nepýtal, nakoľko vychádzal z toho, že nie je potrebné, keďže nikto priebeh starostlivosti nespochyboval. Ústne sa však s vyučujúcimi maloletej kontaktoval aj počas prebiehania striedavej starostlivosti.

18. V danom konaní sa vyjadril aj kolízny opatrovník maloletej. Vo svojom vyjadrení k odvolaniu matky veci zamietnutiu zákazu styku uviedol: „V súčasnej dobe prebieha na Okresnom súde v Trnave, konanie č. (39)33P/2/2017 o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností, v ktorom je nariadené znalecké dokazovanie. Poukazujeme na fakt, že na vykonanom výsluchu maloletej zo dňa 14.02.2018 na Okresnom súde v Trnave, č. k. (39)33P/2/2017 o rozvod manželstva a úpravu rodičovských práv a povinností, maloletá R. pôsobila pokojne, kľudne, bez viditeľných obáv z rozhovoru, ochotne odpovedala na otázky. O otcovi rozprávala s úsmevom, rada s ním trávi čas, chce sa s ním stretávať. Vedela prejavíť svoj názor bez strachu z otca. Tento výsluch sa konal až po údajnom incidente, po ktorom matka podala trestné oznámenie pre podozrenie z neprimeraného správania otca k maloletej zo dňa 18.01.2018. Predmetná trestná vec nebola doposiaľ právoplatne skončená. Až na základe záverov znaleckého dokazovania a výsledku trestného konania sa dá zaujať kompetentné stanovisko vo veci samej.“

19. Žalovaný poukazyval v odvolaní ako je presvedčený, že konanie žalobkyne je motivované dosiahnutím výsledkov rozvodového konania a aj majetkového vysporiadania podľa jej želania bez ohľadu na predstavy žalovaného a jeho práva. Za týmto účelom bola vytvorená fabulácia, ktorá má žalovaného postaviť do negatívneho svetla, a to nielen v tomto konaní. Je to predovšetkým žalobkyňa, ktorá nechce striedavú starostlivosť, lebo je to ona, ktorá je neprimerane naviazaná na maloletú (čo sa prejavuje, okrem iného, aj tým, že s maloletou spáva a chce spať v jednej posteli). Predstava, že by sa rovnakým rozsahom o maloletú staral aj žalovaný, je pre žalobkyňu neprijateľná z jej osobných dôvodov. Odvolací súd teda tiež na základe tejto genézy v súbežných konaniach a zo zistení súdov v daných konaniach konštatuje, že žalobkyňa žiadne zo svojich tvrdení, na základe ktorých súd jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel, nepreukázala. Súd v odôvodnení daného uznesenia 11P/10/2018 - 28 na záver uviedol, že je to skôr naopak, vývoj situácie ukazuje, že išlo o vymyslené a prekrútené tvrdenia. Žalovaný v plnom rozsahu trvá na svojich vyjadreniach a na skutočnostiach, ktoré uvádzal v odvolaní, a naďalej má za to, že neboli splnené procesné podmienky na vydanie odvolaním napadnutého uznesenia (absentovalo preukázanie naliehavého právneho záujmu) a súd I. inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (súd rozhodol prakticky bez dôkazov, a na základe jednostranných a nepodložených tvrdení dospel k záveru, že žalovaný svojim správaním ohrozuje maloletú; súd musí rešpektovať prezumpciu neviny, a len na základe tvrdení zainteresovanej strany nemôže rozhodnúť o takom zásahu do práv žalovaného, ktoré ho vylúči z užívania majetku, ktorý má slúžiť na zabezpečenie základného osobného práva - bývania). Preto sa žalovaný domáha toho, aby bolo rozhodnutie súdu pod č. k. 27C/10/2018 - 13 zo dňa 08.02.2018 zrušené, a aby bola žalovanému priznaná náhrada trov konania v plnom rozsahu.

20. Pri nariadení neodkladného opatrenia v zmysle ust. § 325 ods. 2 písm. f) CSP je dôležité, aby mal súd osvedčené, že existujú závažné dôvody domnievať sa, že je ohrozený život, telesná, duševná alebo sexuálna integrita, osobná sloboda alebo bezpečnosť osôb v dome alebo v byte, kde osoby bývajú, zdržujú sa. Pričom primárnym účelom je zabránenie akejkoľvek forme rodovo motivovaného násillia alebo násillia v blízkych vzťahoch, ako sú fyzické násillie, obťažovanie, sexuálne násillie, prenasledovanie, zastrážovanie alebo iné formy nepriameho nátlaku. V danom prípade neboli osvedčené predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia. Tak ako tvrdila žalobkyňa, že sa vyskytli zo strany otca maloletej, teda žalovaného v tomto konaní, nepredvídané, priam až patologické prejavy správania v dôsledku ktorých, podala žalobkyňa trestné oznámenie a ukončila striedavú starostlivosť oboch rodičov „na skúšku, nepodarilo sa jej osvedčiť, že by sa zo strany žalovaného mohlo domnievať ohrozenie mravného vývoja, telesnej integrity, či iná forma ohrozenia integrity mal. dcéry, zdržujúcej sa v byte. Naopak ako bolo zistené z iných konaní prebiehajúcich medzi účastníkmi, v rozvodovom konaní, ani v konaní o úprave práv a povinností k maloletej na čas pred rozvodom nie je styk, stretávanie maloletej so žalovaným zakázané, prebieha na základe úpravu doteraz neodkladným opatrením uznesením č. k. 11P/10/2018 - 28 Okresného súdu v Trnave. Styk bol upravený bez prítomnosti matky. Matka neosvedčila žiaden taký dôvod, aby sa maloletá s otcom nemohli stretnúť sami, bez prítomnosti matky, a to vrátane prenocovania. Prítomnosť matky by mohla pôsobiť kontraproduktívne, keď aj z vyjadrenia maloletej vyplynulo, že rodičia sa hádajú, keď sú spolu. Na vykonanom výsluchu maloletej zo dňa 14.02.2018 na Okresnom súde v Trnave, č. k. 33P/2/2017 o rozvod manželstva a úpravu rodičovských práva povinností,

maloletá R. pôsobila pokojne, kľudne, bez viditeľných obáv z rozhovoru, ochotne odpovedala na otázky. O otcovi rozprávala s úsmevom, rada s ním trávi čas, chce sa s ním stretávať. Vedela prejavíť svoj názor bez strachu z otca. Tento výsluch sa konal až po údajnom incidente, po ktorom matka podala trestné oznámenie pre podozrenie z neprimeraného správania otca k maloletej zo dňa 18.01.2018. Predmetná trestná vec nebola doposiaľ právoplatne skončená. Odvolaciemu súdu vôbec neodpovedali v júni na dotaz z Okresného riaditeľstva TT, odbor poriadkovej polície, obv. oddelenie Policajného zboru v TT (ČVS: ORP-226/01-TT-2018) na dotaz ohľadne v akom štádiu je konanie. Z dodatočnej, odvolacím súdom vyžiadanej psychologickkej správy od psychologičky PhDr. B. F., PhD z 6.6.2018 nevyplýva, kedy sa sedení maloletá zúčastnila, nie je v tejto správe ani jediný dátum sedenia, psychologička píše, že to bolo v čase rozchodu rodičov. Prvé sedenie v sprievode matky a ostatné bez matky, píše o 6 sedeniach, neriešili žiadne rodičovské a vzťahové nepohody, či krízy. Vo svojom vyjadrení k sedeniam však neopisuje žiadnu konkrétnu situáciu, ktorá by mohla naznačiť obavu maloletej, či nejaký strach zo správania sa jej otca, teda z opísanej situácie žalobkyňou. O žiadnej takej situácii psychologičku neinformovala v rámci ich sedení. Zo správy nie je zrejmé, že by vzťah s otcom bol nevhodný, či by preukazoval známky určitého patologického správania ako matka naznačovala vo svojich vyjadreniach. Navyše táto správa bola vyžiadaná až v odvolacom konaní v júni 2018, tzn. viac ako pol roka po danom incidente opisovanom matkou - žalobkyňou. No matka správnu od psychologičky nielenže nepredložila k návrhu, ale ani dodatočne sama po podanom odvolaní, hoci sa práve odvolávala na správanie žalovaného, ktoré malo byť tým správaním ohrozujúcim riadny vývoj maloletej dcéry. Navyše aj v čase vydania neodkladného opatrenie nebolo osvedčené, že by sa žalobkyňa bola s dcérou zdržiavala v predmetnom byte. Sama potvrdila, aj v konaniach rozvodovom, či pred rozvodom, že sa s dcérou odsťahovala na čas.

21. Pre nariadenie neodkladného opatrenie v zmysle ust. § 325 ods. 2 písm. f) CSP preto neboli osvedčené predpoklady v čase rozhodovania súdom I. inštancie a odvolací súd po zabezpečení si spisu 11P/10/2018 (v ktorom sú prekopírované aj časti o výsluchu maloletej v rozvodovom konaní 33P/2/2017, spis sa nachádza t. č. u znalca) zistil situáciu, keď maloletá otca neodmieta otca, ich vzťah je upravený neodkladným opatrením ako styk prebiehajúci bez prítomnosti matky, nebola psychologičkou riešená situácia, ktorú matka ako dôvod uvádza a tiež aj súd odôvodňuje pre potrebu nariadenia neodkladného opatrenia. Súdy nezistili, že by podozrenia matky - v tomto konaní žalobkyne boli niečím preukázané a tiež sa vyjadrili k nepriamemu a vyhodnotenému ako ničím nepreukazujúcemu „dôkazu“ - čestného prehlásenia matky kamarátky mal. dcéry účastníkov. Z neho len malo vyplývať, čo mala maloletá povedať kamarátke. Na základe tohto nemohol súd nariadiť neodkladné opatrenie v zmysle ust. § 325 ods. 2 písm. f) CSP a takýmto spôsobom obmedziť vlastnícke právo žalovaného.

22. Odvolací súd preto uznesenie súd I. inštancie zmenil podľa ust. § 388 CSP, pretože nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

23. V odvolacom konaní úspešnému žalovanému vznikol nárok podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP na náhradu trov odvolacieho konania voči v odvolaní neúspešnej žalobkyne. O jej výške rozhodne súd I. inštancie v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP.

24. Senát odvolacieho súdu toto uznesenie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu I. inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde I. inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).